

GRIGORE G. PEUCESCU  
Director politicABONAMENTE:  
In țară 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei  
In străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 leiREDAȚIA  
No. 3.—Piața Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

## EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE

BARBU ȘTEF. DE LA VRANCEA  
Prim-redactorANUNCIURI:  
anunțuri pe pagina a patra linia 30 bani,  
anunțuri și reclame pe pag. III 2 lei linia.ADMINISTRAȚIA  
No. 3.—Piața Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

## REFORMA MAGISTRATURII

## FINANȚELE ROMÂNIEI

## CRIZA IN PERMANENTĂ

## CARNETUL BUCUREȘTIILOR

## REGELE TESALIEI

## REFORMA MAGISTRATURII

IV

De câte ori ne găsim nevoiți a esataina un proiect de lege guvernamental, suntem siliți să-l examinăm pe ghicite, fiind că, mai în tot-d'a-una, proiectele sunt lipsite de spunere de motive, când le prezintă el direct, sau însoțite de cîteva considerente, în formă de sentințe, când le lasă la inițiativa partizanilor săi din adunări. Lucru poate să fie comod pentru guvernanti, dar noi îl găsim deestabil, fiind că legile înfățișate în asemenea condiții pierd din autoritatea lor constituțională, și par ca măsură arbitrară nejustificată, ori-cât de bune ar fi; ele lasă o impresiune foarte deplorabilă asupra publicului, care este în drept să știe și să cunoască motivele măsurilor legislative ce îi ating interesele și libertatea.

Așa am pățit-o noi cu proiectul guvernamental asupra reformei magistraturii. Ne bănuim și presupunem motive care poate nici că au trecut prin mintea ministrului. Nu e vînt noastră. D. Nacu este om învățat, inteligent, putea să ne dea un raport foarte savant asupra materii, ca să ne convingă și pe noi profanii de bunătatea măsurilor ce propunea și pe Curtea de Casațiune pe care o consultă. Să nu în dar nemulțumit și supărat dacă aprobăm cu totul proiectul său și că îl găsim nesuficient pentru importanța materii și lipsit de o valoare legislativă. D. Ministru a pus prin procedurarea sa și pe Curtea de Casațiune într-o pozițiune foarte dezagrababilă, fiind că a silit-o să considere proiectul său, dintr'un punct de vedere abstract și speculativ, steril, pe când nevoia noastră este să îngrijim a dobîndi o instituțiune practică, constituțională, spre a completa dreptul nostru public și organismul puterilor statului, ca să ne punem la adăpost de o nestabilitate ce compromite și interesele și libertățile publice.

Noi am privit și privim instituțiunile judiciare într'un stat, ca instituțiuni de competență, și înținem la ele mai mult de cât la instituțiunile reprezentative parlamentare; riguros vorbind, instituțiunile judiciare pot ține locul instituțiilor reprezentative, pe când adunările legislative sunt incapabile să facă aceleași servicii societății ca instituțiunile judiciare. Prusia, până la 1858, n'a avut un organism politic reprezentativ; a avut însă tribunale bine organizate, independente, cari au apărut și protejat drepturile și libertățile publice, în cât a rămas ca un proverb onorabil în Prusia, că se găsește tot-d'auna judecătoria în Ber-

lin. În Germania prudhomii, judecătorii poporului, au apărut și păstrat libertățile comunale; în Franța, parlamentele au înfrînat escesele unei aristocrații turbulente, astfel că și în Germania și în Franța, societatea s'a găsit în stare, când a sosit timpul, să se poată bucura de instituțiunii reprezentative, și au intrat într-o nouă viață politică, pregătită și întărită în virtuți cetățenești, de instituțiunile judiciare. — Din contra, pe când instituțiunea judiciară era căzută, în anul revoluțiunii de la 1790, am văzut societatea sequestrată de adunări reprezentative desfrînate, care concentrase în mânele lor toate puterile, fără justiție și fără guvern, inaugurând o adevărată stare de sălbaticie, o corupțiune socială. Avem deci cuvînt a zice că ceea ce este mai important pentru o societate, pentru dezvoltarea și progresul ei, este mai cu seamă instituțiunile judiciare, de cât instituțiunile parlamentare, pentru că justiția, dreptatea, este baza societății, și puterea care o reprezintă, este adevărată putere socială, de o natură superioară celor alte două puteri rivale.

Aceste din urmă două puteri: puterea executivă și puterea legislativă, au un caracter agresiv și ating pe tot momentul viața cetățeanului prin serviciu militar, prin măsuri polițienești, prin impozite, prin legi de tot felul, cari răstoarnă și modifică relațiunile de familie, relațiunile de muncă etc.; din contra puterea judiciară n'are nimic agresiv; natura ei îl impune misiunea de a liniști, de a împăca, de a conserva; este o instituțiune de protecțiune. Deosebire de misiune, deosebire de temperament, prin urmare și deosebire de influență și de rezultate pentru interesele private.

În toate stările de civilizațiune și de societate puterea judiciară are un rol mare și important a juca, și trebuie să fie întărită prin pozițiunea și prerogativele ce i s'au dat; dar mai cu seamă ea are un rol greș de îndeplinit în societățile democratice din timpii noștri. Noi românii am intrat (cum zicea odată bătrîni noștri) la rândul breslelor... societatea noastră s'a democratizat; și dacă cu dezvoltarea ce s'a dat democrației noastre prin întemeierea și întinderea drepturilor puterilor legislative și executive, nu vom îngriji să dezvoltăm în paralel și puterea judiciară, cu forța constituțională de compănire, riscăm, cu slăbiciunile noastre de caracter și cu apucăturile guvernamentale ce vedem introducându-se din zi în zi mai mult, riscăm zice, să ajungem la despotismul convențional prin care a trecut Franța; primejdin mare pentru noi, pentru că, o dată ajunși acolo, putem fi siguri că vom cădea în sclavia politică; vom fi striviți de puternicii vecini, provocăți a se amesteca în treburile țerei, de toate turburările ce vom suferi; trebuie dar să ne gândim serios și să fim atenți a îndrepta rîul, nu cu judecătoria ad hoc condamnată la rolul de comisari ministeriali, ci cu o adevărată putere judiciară.

Într'un articol viitor, vom spune cum înțelegem noi organizarea, posibilă la noi, a unei puteri judiciare independente, ocrotitoare intereselor societății și libertăților publice.

C. N. Brătoloiu.

## DEPESELE AGENTIEI „HAVAS“

Londra, 26 Ianuarie.—Camera comunelor. D. Chamberlain întreaba dacă e adevărat că ministrul Engliei

la Atena a primit ca instrucțiuni, să informeze pe d. Delyanis că guvernul englez e gata să trimească o flotă în apele Greciei, spre a împiedica orice acțiune navală contra Turciei.

D. Bourke răspunde că nu s'a dat să se înțeleagă asemenea lucruri.

Londra, 26 Ianuarie.—Camera comunelor. D. Chaplin combate amendamentul propus în favoarea agriculturii, în proiectul de adresă la discursul tronului. El face din aceste o chestiune de încredere pentru guvern.

D. Gladstone sprijinește amendamentul și declară că acceptă toată responsabilitatea

Constantinopol, 26 Ianuarie.—Marele vizir a prevenit pe guvernul elen, că dacă ar favorisa o mișcare revoluționară în Creta, Turcia va trimite îndată un ultimatum Greciei.

Atena, 26 Ianuarie.—O telegramă a d-lui Gladstone sfătuiește pe Grecia să urmeze după părerile Angliei.

## FINANȚELE ROMÂNIEI

Estragem dintr'un articol al d-lui Ioan Lahovari publicat în *Independența Română* următoarele pasaje:

Datoria noastră publică, fiind păstrată toate proporțiile, e tot așa de grea ca cea a Franței, cu diferența capitală că creditorul Franței e însuși poporul francez, pe când înscrisurile datoriei noastre publice (pe lângă care trebuie să mai punem și o parte din datoria noastră ipotecară) sunt în mânele bancherilor și capitaliștilor din Berlin, Viena și Londra...

Să asemănăm acum situația noastră financiară cu cea a unui popor, care, prin situația lui politică și cifra populației sale se apropie de noi în modul cel mai simțitor. Vreau să vorbesc de Belgia

Ca o populație care e mai numeroasă cu 1/5 de cât a noastră (5055107 de locuitori în 1882) trăind pe un teritoriu de 4 1/2 ori mai puțin întins de cât al nostru (29455 k. patrute contra 129047) Belgia are un comerț anual care întrece 3 miliarde de franci, pe când al nostru oscilează între 450 și 500 milioane de franci...

Poporul belgian e dar de șase ori mai bogat de cât poporul român.

Să vedem acum care e bugetul veniturilor și cheltuielilor pentru amîndouă țările.

Belgia are, în cifră rotundă, 320 milioane venit pe an, (bugetul din 1884); România, 127 milioane. Adică poporul belgian, care e de șase ori mai bogat de cât noi, plătește numai 2 1/2 ori mai multe impozite de cât noi. Datoria publică belgiană absorbe în tot anul o sumă de 100,505.272 franci, pe când a noastră ne costa 55.304.459 fr. Așa dar datoria noastră absorbe anual 41 0/0 din resursele noastre, cea a Belgiei numai 30 0/0. Și astfel noi, cari suntem de șase ori mai puțin bogați de cât poporul belgian, avem o datorie anuală egală cu 55/100 a datoriei sale, de unde rezultă că datoria noastră e proporțional de 3 1/3 ori mai mare de cât a Belgiei.

Avem dar o datorie de trei ori mai mare de cât cea a Belgiei. Ce ni s'a dat în schimbul sacrificiilor cari ni s'au impus?

Drumuri de fer: în Belgia 4319 kil. în exploatare.

În România 1401;

Fiind însă că Belgia are 4310 kil. de drumuri de fer (a caror cea mai mare parte e cu dublă cale) pe un teritoriu de 4 1/2 ori mai puțin întins de cât al nostru, adevărul e că rețeaua ei e de 14 sau 15 ori mai întinsă de cât a noastră.

Să vedem acum situația cător-va alte țări din Europa în privința datoriei publice.

Anglia cheltuește 25 la sută din venitul ei anual pentru serviciul datoriei,

(venitul din 1883—1884: 114.217.175 l. s. Serviciul anual al datoriei publice 29.651.526 l. s.)

Prusia, 12 la sută (venitul din 1884—1885: 1.133.610.376 mărci. Datoria publică 175 milioane și jumătate).

Dacă luăm țări ca Suedia, Norvegia și Elveția asemănarea ne e încă mai defavorabilă, unii plătesc d'abia 7 la sută alții 10 sau 11 la sută din veniturile lor anuale; pe când noi am ajuns la 4 la sută și nu suntem încă la sfîrșit!

Așa dar, dacă examinăm sarcinile suportate de oricestul, în raport cu veniturile și bogăția lui, vedem că avem cu datoria noastră în rangul întâi. Suntem printre cei mai apăsați; unele din principalele noastre venituri (tutunuri, drumuri de fer) sunt, pe lângă aceasta ipotecate creditorilor noștri, ne găsim astfel în situația Turciei și a Egiptului, din acest punct de vedere.

Dacă, pe de altă parte, facem același studiu de statistică comparată din punctul de vedere al foloselilor, pe care un popor e în drept de a le obține de la guvernul său, în schimbul sacrificiilor care îi sunt impuse, să schimbăm cu totul proporția, de la rangul întâi trecem la cel din urmă: densitatea, creșterea anuală a populației, dezvoltarea rețelei de drumuri de fer, în raport cu întinderea teritorială, difuziunea instrucției publice, mișcarea corespondențelor prin scrisori și telegrame, în toate aceste puncte, cari sunt semnele certe ale vitalității, ale prosperității, ale activității unui popor, suntem între cei din urmă, între cei mai puțin favorizați!

Lăsînd de o parte Rusia, Suedia și Norvegia, (cari nu pot fi asemănați cu restul Europei, din pricina nemărginitelor spații pustii cari se găsesc în vecinătatea polului Nord, vedem că, pentru densitatea populației suntem între cele patru din urmă nații: după noi vin, numai Spania, Turcia, Grecia și Serbia.

Această inferioritate pentru drumurile de fer: singure, Grecia, Turcia, Serbia vin după noi. Pentru instrucțiunea publică, găsim în România 92 la sută de femei și 80 la sută de bărbați absolut neșcolari de carte. Întrebă dacă în Europa alt popor așa de înăpoiat.

Recensămîntul făcut la 1859-1860 ne arăta că populația țerei era atunci de 4,424,000 locuitori. În acești din urmă ani guvernul evalua aproximativ populația la 5,376,000 suflete, bazându-se pe creșterea probabilă a populației în timp îndelungat de pace, într-o țară roditoare, unde lipsesc brațe pentru cultura pămîntului și care ar putea hrăni un număr de locuitori de două ori mare de cât populația sa actuală.

Recensămîntul făcut la 1885 a înălțurat aceste iluzii. Douăzeci și cinci de ani după recensămîntul de la 1859-1860 s'au găsit cu totul 4,048,123 locuitori în țara românească.

Dacă avem în vedere curentul uriaș de emigrațiune străină, provocat prin deschiderea drumurilor de fer, creșterea continuă și repede a populației israelite în Moldova, trebuie să concludem că elementul indigen român a rămas cu totul staționar, dacă n'a descrescut.

Nu trebuie să ne mirăm de acest lucru. Nu e ertă de a coplesii un popor cu sarcini noi, fără a-i da nici un folos serios în schimbul sacrificiilor cari i se impun. Înainte de 1859 bugetele Moldovei și Munteniei nu ajungeau împreună la cifra de 25 de milioane de franci.

Azi cifra populației a rămas aproape aceeași pe cînd cifra cheltuielilor bugetare s'a sporit pînă la 130 milioane (fără a numera bugetele județene și comunale), adică o creștere de sarcini de 5 plus 6 0/0 pentru o creștere de populație de 5 0/0.

Trebuie dar să ne mai mirăm, dacă poporul lăncezește și pierde; dacă este întregi situate pe malurile Dunării vrea să emigreze în Bulgaria; dacă trebuiesc făcute legi excepționale

care lovesc în inalienabilitatea pămînturilor țărănilor pentru a le opri de a țrece cu totul, cel puțin în Moldova, în mânele cămătarilor evrei?

Pe vremea aceasta cele lalte popoare din Europa merg înainte cu pasuri uriașe; Anglia, Germania, Belgia, Italia trimiț chiar în amîndoua Americile, în Asia, în Australia escedentele lor de populație, pe când noi nu isbutim măcar a popula ogoarele roditoare care ni le-a dat Providența în parte!

Trebuie să ne oprim numai de cît în această cale funestă. Trebuie ca să lăsăm să răsufle această țară muncită și obosită. Trebuie ca cea mai aspră economic, așa zice chiar sgaranie, să succedă prodigialităților marilor întreprinderi....

Într'un cuvînt, și aceasta va fi cel din urmă al acestui studiu: trebuie pus o stavilă.

I. Lahovary.

*Maine vom începe publicarea „Spionului prusian“ de un actual ministru.*

## CRIZA IN PERMANENTZA

Întîlnesci adese ori prin bălciuri, în provincie, trupe nomade de actori, puștin la număr, dispunînd de mijloace limitate, și siliți, pentru aceasta, d'a juca ori-ce rol în piesele ce le reprezintă, adese ori cu aceeași costum. Prima-donna absolută cîntă și în operele, joacă rolurile de mare cochetă s'au de slujnică credincioasă, după necesitățile repertoriului. Amorezul îmbracă din când în când o livree pentru a anunța că: *Doamna ducesă e servită, și c. l. a....*

Singur directorul trupei manipulează vecinic casa, vinde biletele, și joacă numai și numai rolurile de *pere noble*.

Cum așa e ministrul la noi. Azi un ministru ese din minister: lumea își face cruce, și mulțamește lui D-zeu, crezînd că în caltea e un colectivizat mai puțin. De-o dată îl vezi însă instalându-se la un nou minister!

E un fel de joc ciudat, inventat de d. I. C. Brătianu, care se reprezintă cu garanția guvernului și care se cheamă: Jocul portofoliului și a celor opt colectiviști. Veselia copiilor, neliniștea părinților.

Acest joc se poate juca ori-cînd, dar să repetă cu siguranță în două, trei luni de interval cel mult, începînd la deschiderea camerilor.

Cînd o piesă cade pe jos, rare-ori crupier-Brătianu o ridică!

Acesta a fost cazul d-lui general Fălcoyanu, care se zice că va fi surghinit la marele Stat-Major, fosta lui poziție... strategica:

*Et dulces reminiscitur Argus...*

D-nu Nacu, de și nu și-a executat încă mișcarea, e aproape a se retrage și el din joc, fiind că d-nu Stătescu a trimis proiectul pentru reformarea magistraturii acolo unde merg lunele vechi, și pentru că vede cel-l-alt al său proiect: monopolul cărciumelor, aproape de a cădea

În sîrmanul d-nu Sturza, fără sprijinul șefului de partidă, val de densul.

Circulă acum șgomotul că d-nu Brătianu vroește să dea interele d-lui Lecca, care vroește ministrul de resbel, pe care d-nu Brătianu nu vroește să dea d-lui Lecca, ca în vestita scenă din don Juan:

*«La ci darem la mano!»*

*«Vorrei e non vorrei...»*

Rezultatul direct e ca soarta țerei e acum în mânele d-lui Lecca. Și soarta lui Cuza a fost în aceleași mâini, și știm ce s'a întîmplat.

Să nu'i fie de deochi!

## CURTEA DE COMPTURI

Ziarul *Dreptul*, publică, sub semnătura d-lui A. Kiriak, un studiu foarte interesant asupra Curții de compturi din care extragem următoarele părți:

Curtea de compturi ne spune la cât se ridică cuantumul încasărilor și al plăților făcute de către comptabili, ale cărora compturi le regulează. Apoi, comparând rezultatele obținute cu acestea ale compturilor ordonatorilor, conchide la conformitatea sau neconformitatea lor, adică, cu alte cuvinte, face o operațiune aritmetică foarte regulată. Dar ne arată Curtea dacă suma prevăzută pentru o cheltuială n'a fost întrebuintă pentru alta? Dacă pe o parte n'a perceput mai mult de cât trebuia să perceapă? Dacă plățile nu s'au făcut adevărați creditori și dacă au achitat toate cheltuielile? Verifică Curtea situațiunea materială a caselor, legitimitatea plăților? Intr-o vorbă, controlează ea compturile țesăturii?

Cușia de compturi, ast-fel precum este astăzi, este departe de a și îndeplini rolul său, de a verifica exacta aplicare a legilor financiare, de a fi o adevărată păzitoare a averii publice. Adevărul vorbind, Curtea nu are altă putere asupra ordonatorilor de cât a curții de factele găsite în socoteli, și are oare un prim deciziune asupra ocaziunilor săi săd cutărui compt, dar în raportul său (jurnal de chibzuire) către Cameră de legiuitoare. Nici mai mult, nici mai puțin.

Pentru a se justifica dispozițiunea art. 35, care interzice Curții de compturi dreptul de jurisdicțiune asupra ordonatorilor, s'a invocat că, dacă i s'ar acordat acest drept, ea ar deveni ordonatoare supremă a tuturor cheltuielilor publice și s'ar substitui ast-fel administrațiunii. Aceste motive nu pot fi întemeiate: «Nu se vor confunda puterile, zice Leroy Beaulieu, nici nu se va turbura administrațiunea dacă se va întinde jurisdicțiunea Curții de compturi asupra tuturor actelor financiare neregulate, chiar când ele ar fi săvârșite de către ordonatorii principali, cum sunt miniștrii, sau de către ordonatorii delegați, cum sunt prefecții».

Oricum ar fi, nu mai puțin este adevărat că Curtea de compturi neavând nici un drept de jurisdicțiune asupra ordonatorilor și neputând ea să se pronunțe asupra mandatelor fictive, aceasta constituie, fără îndoială, o lacună foarte regretabilă. După omnia noastră părere, un poate să existe adevărat control în administrațiune, de cât numai dacă fiecare articol de cheltuială va fi autorizat mai dinainte prin legea bugetară, și atunci când Curtea de compturi va putea să verifice dacă suma destinată pentru o cheltuială n'a fost aplicată la alta. Afară de aceasta, ce garanție există că dispozițiunea nu se va întrebuinta contra voinței reprezentanților națiunii? Este posibil că dacă, persoanele însărcinate cu administrațiunea averii Statului, pot să abuzeze de cheltuielile sumele destinate pentru alta, în acest caz nu mai sunt

reprezentanții națiunii cari votează cheltuielile. Mandatele fictive sunt distrugerea bugetului și a regimului represintativ.

De aceea, credem că ar trebui să se acorde Curții noastre de compturi, o atribuțiune pe care n-o recunoșc mai multe constituțiuni ale țrilor străine.

## PARTEA ESTERIOARA

**Austro-Ungaria.** — Ministrul președinte al Ungariei, însoțit de ministrul financelor Comitele Szapary, cum și de ministrul comerțului Comitele Seşenyi vor merge la 30 ale curente din nou la Viena, însărcinați din partea Ungariei, a mcheia negocierile pentru reînnoirea dualismului cu guvernul austriac. Conferințele miniștrilor austro-ungari vor avea a sfârși negocierile întreprinse la începutul lui Ianuarie și a da sfârșit încheierii pentru învoiala ce unește ambele părți ale monarhiei. Punctele mai însemnate ce au a se mai cerceta sunt diferențele în chestiunea băncii statului, cum și înțelegerea asupra încheierii unei noi convenții comerciale cu România.

În privința celei din urmă chestiuni *Neue Fr. Presse* află, că conferința vamală austro-ungară a terminat aproape chibzuirea asupra tarifelor vamale relative la aceasta convențiune și va sfârși zilele acestea cercetarea chestiunii unei convenții de navigație cum și a convenției pentru căile ferate. În cât, negocierile diplomatice vor putea fi întreprinse în curând cu România pentru încheierea tratatului. Însă, într-o cât privește dorința guvernului român, ca negocierile să se facă la București, d'abia i s'ar putea corespunde, zice organul vienez, de oare-ce referenții speciali ai celor trei guverne austro-ungare, ar fi cu neputință să lipsescă d'aci la București multă vreme, din cauza campaniei pentru reînnoirea dualismului, la care sunt chemați a lua o parte activă. În cât negocierile vor trebui conduse la Viena.

Dar, pentru-că actuala convențiune cu România expiră la 1 Iunie este cu neputință a se negocia complexul întreg de tratate, ce urmează a se încheia cu România, în restimpul de patru luni cum și mai cu seamă a li se da sancțiunea legislativă. *Prin urmare este probabil, ca d'o cam dată negocierile diplomatice se vor mărgini la prelungirea tratatului comercial, actualmente încă în lucrare.*

**Turcia.** — Sultanul este hotărât, cu toate consiliile contradictorii ce i se dau din toate părțile, a întemeia politica Turciei pe bazele conservatoare reprezentate de cele trei puteri imperiale și a mărgini, la un moment dat, în defensiva acțiunea sa militară. Dar, spre a asigura o grabnică hotărâre a acestei lupte de apărare, guvernul Turciei și concentrează toate puterile disponibile.

Așa, în arsenal sunt ocupate brațe numeroase cu echiparea vaselor cuirasate, cu pregătirea plaselor metalice pentru a lor ferire de atacurile torpilelor; cum și la înarmarea salupelor torpiliere. Un nou transport de trupe din

Syria au sosit la Salonic. La Smirna se concentrează alți 1000 oameni spre a fi trimiși în garnizoanele din Europa. S'a dat ordin a se cumpăra un mare număr de cai de trăsură.

La întărirea Dardanelor se lucrează fără preget sub direcția generalului *Histor pasa*, care însoțit de un general turc, inspectează zilnic la fața locului toate lucrările de fortificații.

În genere la Poartă se crede, că războiul cu Grecia e inevitabil. Dar Poarta se teme de înțelegerea între Serbia și Grecia, la cari s'ar putea alătura, în cel din urmă moment, chiar Bulgaria.

**Serbia.** — Guvernul inspirat de dorința pentru restabilirea păcii, a suspus regelui în această privință referatul său. Pentru acest sfârșit ministrul președinte Garașanin, ministrul financelor, cum și acei al războiului s'au dus la Niș, unde vor sta mai multe zile lângă rege.

Condițiunile de pace hotărâte de consiliul de miniștrii, cu aprobarea regelui, corespund pretențiunilor articulate în proclamația de război. Guvernul s'scrie, crede, că totul depinde de un procedeu preventiv din partea guvernului bulgar, care de se va hotărî a fi mai mlădios, pacea se poate privi ca asigurată.

Zgomotele împrăștiate, despre o nota amenințătoare a marilor puteri în chestiunea desarmării, care ar face să se întrevadă o execuțiune, a produs la Belgrad, în genere, o foarte rea impresiune; crezându-se cu temei, că scopul prin propunerea unei asemenea acțiuni, nu e altul de cât ocupațiunea din partea a Bulgariei.

Autoritățile sërbe, din județele de la granița Bulgariei, continuă a "constata zilnic călcări ale liniei armistițiului din partea trupelor bulgare. Guvernul regelui Milan, n'a făcut încă reclamațiuni formale către puteri, pentru aceste măsurii agresive din partea Bulgarilor; dar e decis, dacă această stare nu va înceta, să procedă la represalii cu mâna armată.

## STIRILE ZILEI

La ministrul de război, se vor face mai multe schimbări în personal, care puțin ast-fel ni se raporteză.

D-nu Enculescu a fost numit membru la camera de comerț din Plocești.

S'a făcut propunerea d-lui General Cernat privitoare la ministrul de război; să spună că d-sa nu primește acest portofoliu din cauza condițiunii d-lui Brătianu, de a face pe ex-ministrul Fălcoianu, șef al Statului Major.

În urma acestora d-nul Brătianu va păstra interimul acestui minister până când vor trece «*vremile grele*»

cum a zis d. Brătianu și atunci va ceda acest portofoliu d-lui General Berendei.

La Focșani va fi numit prefect d. Georgescu.

Eri seară a avut loc un consiliu de miniștrii sub presidența d-lui Brătianu.

D. Radu Mihai va pleca în curind la Brăila pentru a se întreține cu comersanții de acolo în chestia do-curilor.

D. G. Cantacuzino directoru general al căilor ferate va pleca azi la Craiova, în interesul serviciului.

D. D. Sturza ministrul Cultelor, a depus azi demisiunea sa în mâinile M. S. Regelui.

*Revista literară* va apărea de aci încolo cu ilustrațiuni.

Eri d. I. Brătianu a inspectat toate serviciurile ce fac parte din ministrul de război și a arătat, în mai multerânduri, nemulțumirea sa pentru modul cum a fost administrat acest minister.

D. Filitis, președintele la curtea de Apel, și'a dat demisia care a fost primită.

Aseară că-i-va magistrați s'au întrunit din nou la d. Stătescu pentru a discuta proiectul de reorganizare a magistraturii. Se anunță pentru azi o nouă întrunire.

**Azi începem publicarea romanului: Regele Tesaliei.**

D. Doctor Sergiu, despre care am dat știrea că trebuia să plece la Brăila, nu va pleca de cât Sâmbătă

Contrariu știrea dată că plenipotențiarul însărcinați regula condițiunea de pace, se vor întruni la legațiunea luncăscă, știm pozitiv că conferința se va ține la Ministerul finanțelor.

D. Ferikidi vroia ca plenipotențiarul să se întrerunese la ministrul afacerilor străine; fiind însă că saloanele sunt prea mici a hotărât ca conferința să se ție la ministrul finanțelor.

— Cei ce se pare Alteiței Voastrei zis Alina de Tesalia cu un ton rece, voința o' face să înțelegă că ea va apăra pe Rege și pe d-na de Mineleko chiar contra tuturor, ca va urla pe acei care, chiar cu gândul, ar cuta să blameze pe aceste două persoane, din cari una l'e a lăd de scumpă, și alta atât de simpatică

Regele în acest timp, încotă de a mai vorbi d-nei de Mineleko, singura damă, care, din cercul ce l' făcea, a știut de la început a l' captiva atențiunea, el continua acea muncă plicticoasă, cu consistență în găsi două, trei cuvinte amabile și deosebite pentru fie-care din femeile invitate cari, înclinându-se puțin la pământ în trecerea Majestații Sale, concuau care ar face mai bine și în timp mai oportun, această faimoasă reverență ceremonială, obiectul atâtor grijă și atâtor studii.

Dupe programa acestor sărbători regale, se știe că un cadru de onoare trebuie să urmeze Cercului făcut de Rege, cadrul în care logodnicii trebuie a dansa împreună și Regele cu una din ambasadrice.

Marea maestra, comtesa de Laugweilig, se ducea și venea, îngrijată, cu comtele dn Leerkopf, marele maestra de ceremonii. Ca și cele-alte femei ea arunca pe furiș priviri invidioase asupra frumuseții nelăgădite a seratei; asupra noii ambasadrice a Caucasului, careia Regele îi va ordona, fără îndoială, de a dansa cu el cadrulu de onoare.

(Va urma.)

## DECRETE

— S'a disolvat consiliul comunei rurale Jupănesci din județul Muscel, pentru motivele arătate în raportul ministrului.

— M. S. Regele, a bine-voit a accorda, prin decretul regal cu No. 56 din 11 Ianuarie 1886, D-lui Ferdinand Mickshe executorul de rigoare pentru a putea îndeplini funcțiunile de consul general al Austro-Ungariei la Iași.

— M. S. Regele a bine-voit, prin decretul cu No. 18 din 1886, a numi pe D. Maior Lipan Gheorghe, comandantul batalionului 3 de vânători, membru al ordinului «Coroana României», în gradul de oficer, și pe d-nii căpitani Vanghele Constantin și Iliescu Nicolae din același batalion, cavaleri ai aceluiași ordin.

## DINTR'O ZI INTR'ALTA

## Carnetul Bucureștilor

Bucureșciul se scutura de amorteala în care părea că va rămâne tot carnavalul. Zeul veseliei scoate pe toți din sărite.

La d. Grigore Sutz, se va da o noapte venețiană. Balul va fi costumat. Amănuntele acestei serate care, dupe cum se aude, are să fie strălucită, vor fi date în carnetul viitor.

Vineri, prânz mare urmat de recepțiune la d-nu Dimitrie Sturza și simbată primul mare bal la d-nu Ion Marghiloman.

Duminecă la d-na Elena Oteteleşeanu recepțiunea obișnuită luase un caracter mai intim. Cercul s'a lăsat. Toată eleganța defilează în acest salon unde arta conversații a ajuns la culme.

Duminecă seara la Teatru Național, s'a dat pentru a doua oară la Mascotte delicioasa operetă a lui Audran, care în Paris, la Teatru Bouffes, a și reprezentat două ani în șir. La noi nu cred să aibe tot acea soartă. Piesa pierde mult prin traducțiune și jocul artiștilor lasă de dorit. Sala e splendidă și plină de sus până jos. Prin loge se zăresc: d-na Maria Bogdan, d-na Bossy de la Botoșani, prințesa Nathalia Ghica, prințesa Ferdinand Ghica, d-na L. Luca, d-na Colonel Bengescu, d-na Maria Eliatte, d-na A. Darvari, d-na G. Marian, d-na și d-soara Vladiouanu, d-na Adolf Cantacuzino, d-na V. Catargi, d-na general Cernat, d-na Simka Lahovar, d-na Gr. Cerkoz, d-na I. Marghiloman, d-na Poenaru Bordea etc.

Marți de dimineață pleacă la Paris privighetoarea operei noastre d-soara Leria pe care direcția nu a avut dibăcia s'o reție.

Nu știu cum se face, dar toți artiștii noștri de merit sunt nevoiți să plece și numai în străinătate își fac un renume. De pilda d-soara Theodorini care a devenit una din cele mai mari primadone din lume, d-soara Bărescu, vestita tragediană de la Burg-teatru de la Viena, d. Popovici un bariton care promite și e în ajun de a debuta la teatru

## FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

De și regatul Tesaliet e foarte mic, eticheta era însă tot așa de riguroasă, că și la cele mai mari Curți!

Saloanele, unde balul se dedea, erau pline de bărbați, în uniforme strălucitoare și de femei în toalete de gală. Din toată această mulțime ce se plimba de colo până colo, acei cari atrăgeau mai mult privirile tuturor erau, fără îndoială, cele două perechi de logodnici, cari, prin excepțiune la principiul de sânge, se remarcău printr-o frumusețe în adevăr rară.

Cea d'întăiu pereche era formată de prințesa Augusta de Tesalia și de vărul său, prințul Gheorghe de Pattenpouff. Acești Pattenpouffii au avut, la sfârșitul acestui bun voaz al 19-lea, același noroc nebun pe care Coburgii l-au avut la începutul lui. Ei au ajuns la cele mai înalte trepte sociale, grație intrigilor mamei lor, dupe cum zic unii, pe când alții din contră susțin că aceasta se datoroeste numai realtor lor calități.

Prințul Gheorghe de Pattenpouff, avea o delicateță, o regularitate a trăsurilor feței care armonia cu statura lui naltă și svelță.

Prințesa Augusta avea puțin tipul buniceii sale: Împărăteasa Hindustanilor tip din fericire îndulcit prin acei al familiei regale de Tesalia, atât de renumită pentru frumusețea sa.

Dar steaua ce lumina sărbătoarea era do sigur prințesa Alina de Tesalia, logodnica marelui duce Ivan, fratele împăratului Caucasului.

Să ne oprim puțin înaintea acestei strălucitoare copile, care nu numără mai mult de opt-spre-zece primavere.

De sigar, vi s'a tutâmplat că în vr'o dimineață, se priviți, plini de admirațiune, un soare, care eșind din nori, se ridică lucet, încet, inundând cu razele sale, ce neconținut se mărește, peisajul acoperit cu brumă!

Ei bine, același o efectul produs de prințesa Alina. Pretulindeni pe unde trecea, ea lăsa în urmă și șiruri de lumina. Înaltă, subțire, ea avea acele trăsuri pe cari în zadar Phidias s'a încercat alde reproduce. Ochii săi, de un azur închis ca florile albastre de pe câmpuri, în loc ca în această zi să scintecize de mulțumirea și vioiciunea celor opt-spre-zece ani, erau din contră acoperiți de un nor de tristeță și gândire care arăta că inima ei era departe de această sărbătoare, la care numai corpul singur lua parte. Cu toate acestea, ea era atât de strălucitoare prin corpul, prin părul, prin expresiunea sa, în cât întunecimele cele mai grozave le-ar fi luminat.

Surăsul ei, atât de dulce, care se perdea pe niște obraji atât de fragezi, înclinațiunea regală a capului, care pare un apangiu înscut al Împărăteselor numai, mișcările sale vii și undulante, o făcea frumoasă!... nespuse de frumoasă!...

Ivan Alexandrovitch nuse uita, în acest timp, de cât la ea, fără a se mai preocupa de calomniile soarte ale

acelora cari spuneau că în suita sa, pe care a adus-o cu sine, chiar la această vizită de logodnă, în țara viitoare sale soții, s'ar găsi două nebuloase ale unui palat regal, de sigur mai puțin onest de cât acei al Tesaliet, adică, niște încântătoare și mici animale, cu botul roșietic cari, cu dinții lor ascuțiți, albi ca laptele și înrădăcinați în gingiile lor roșii și umede, rod, puțin câte puțin, din acele bunuri ale marelui duce, pe cari nu le pot consuma dintr'o dată.

Alina de Tesalia observa cu politeță mișcările tatălui său și ale d-nei de Mineleko. Ivan Alexandrovitch, tot d'aua pe lângă logodnica sa, nu o perdeea din vedere, fie-care din privirile tinerei copile erau urmărite de acelea ale marelui duce și ast-fel nu se miră de loc când auzi acest strigat de admirațiune scapat de pe buzele prințespei:

— În adevăr ea este foarte frumoasă!

— Nu atât cât d-ta, prințesa, respunse foarte galant marele duce. Vă place?

— O, da, foarte mult și sora mea Augusta împărtășește cu desăvârșire opiniunea mea. Ambasdricea are o ast-fel de frumusețe și dulceață în cântămint nu l' poate rezista; și cu toate acestea bărbatul său este rău, posac, gelos ca un tigr, care l' face, se zice, viața imposibilă.

— Dar, mi se pare că... Incepu cu un suris Ivan Alexandrovitch, privind în spre Rege și d-na de Mineleko. El nu termina acea ce vroia să zică.

## ARY ECILAW

## REGELE TESALIEI

— În te uita ce privire fixă și aprinsă are Regele!

— Găsești?

— Urmește-l puțin: nu și le întoarce de la ea; observă asemenea cum toate femeile, invitate de această atenție a Regelui, și perd răbăria și șoapost în taină!

— Cine este ea?

— Ce, nu știi?

— Cum vrei să știu, când, ca și o pastre trecătoare, abia sosit azi după prânz din Paris și mâine trebuie să plece pentru orient!

— Da, ai dreptate scumpul meu, este d-na de Mineleko, ambasadricea Caucasului, măritată numai de un an.

Această scurtă convorbire se ținu între doi invitați la balu ce se dedea la mica curte a Tesaliet. Se serba, în același timp, logodna celor d'întăiu fice ale regelui Tesaliet, care era veduv de mai mult ani.

tru operei tot în Viena. Acut e vina? Desigur a direcții care s'ă complăce a fine scena noastră în agonie.

Ună a fost relache și în lume și la teatru. Primire peste zi la d-na Olympia Lohovary și la d-na Elena Ferikidi.

Marți seara iar Mascotta, care pare a deveni o piață bună pentru casa teatrului de tot sleită.

Se vorbește mult în lume de o mare schimbare care se va da la teatru național în folosul loteriei Ateneului. Vor fi multe surprise între care o serie de talbură vivante unde vor lua parte multe doamne și domnișoare din societate. O îndiscrețiune, în unul din talbură reprezintă vestita până a d-lui Aman: Luntrea.

Valreas.

## CRONICA PARLAMENTARA

Sedința de Marți 14 Ianuarie 1886

La sfârșit onorabilul ministru Mitiță Sturza, a scăpat și de astă dată teafăr grație pulpanei protectoare a d-lui Prim-Ministru.

D-l Sturza știind aceasta și o fi zis că de ce adică să mai fie de trebuință să se mai apere, și de aceea s'a apărut foarte prost.

Mai toată Camera era confundată într-o năprasnică plictiseală cât timp d. Mitiță a citit o serie nesfârșită de rapoarte, clasoare, dosare, notițe și toate acestea pentru a dovedi că nu este de loc vinovat de toate câte a fost acuzat. Dar poate fi pe pace căci n'a dovedit nimic.

La un moment dat, onorabilul pentru a se discuta de o degradare ilegală ce a făcut unei profesoare, a început să citeze rânduri din raportul inspectorului școlar în care se spunea că acea profesoară avea un amant.

Napucă bine să spuie vorba d-l ministru și tumultul de voci izbucnește. Indignarea a coperins chiar pe cei mai candidi guvernamentali.

Din toată părțile se aud voci: Destul! Acesta e un scandal! Este femeie în vârstă ce vește și a dansa! Nu se spun la tribuna parlamentului asemenea lucruri.

De două ori încă plouat ministru voeste ca să și urmeze citania, dar de două ori Camera prin atitudinea ei, îl împing evintele în gât și îl silise astfel ca să tacă.

Atunci unul Prim-ministru, văzând că pericolul crește pentru prea iubul său ministru, intervine, îl apucă de braț și îl poartă ca să numai urmeze, d-nul Sturza se începă înca, d-nul Brătianu insistă, și așaamândoi păread că p'aci, p'aci a să s'înhațe pe chiar banca ministerială.

În fine d-nul Brătianu Ion ia cuvântul și declară că convins pe colegul său ca să nu mi destainuie asemenea lucruri.

Văzând aceasta, d-nul Sturza mai spune câte-v cuvinte fără nici un rost și termină în mijlocul tăcerii generale.

D-nul Poenru-Bordea vorbește puțin dar coprinzar. Sturza constată că fără doar și poatăd-sa a călcat legea și prin urmare este inovat.

D-sa trebu să știe că parlamentul nu este un luroș de înregistrare al d-sale și priturmare sa se poarte altfel.

D-nul Prim-ministru, își apără colegul tot atât de prost pe cât s'a apărut d-nul Sturza singu.

D-nul Brătianu n'a pomenit în această sedință pe ni puțin de patru reposași și adică pe Izăr, Laurian, Maiorescu (tatal) și Baru. Omul-soare declară pe onoare că, e când a vorbit d-nul Laurian (nu repusul) i s'a parut că toți acei patru reposași au reviat în onoabilită cumard.

Ce ciudataneatempsihoză! Pentru că în noi uit, trebuie să adaog că d. Brătianu a mai vorbit, și de mareașalul Concert, care nu știu ce bazaconie i'ar spus acum vre-o trezec de ani.

Atita și nice mai mult. Majoritatea aplaudă frenetic afară de d. Toma Filis care este pus în imposibilitate de a arăta entuziasmul pentru marea ei în acest chip, și aceasta pentru că i' lizește o mână.

Discuțiunea se încheie. Două moțiuni de blam pentru d. Sturza se trîni la secțiune. O moțiune de trecere la ordinea zilei, propusă de către guvernamentali, s'a votat cu 79 voturi contra 3, junimiștii au votat cu toți pentru nojune, iar dintre deputații din opoziția declarată au lipsit d-nii Cogalniceanu, N. Ionescu Brătianu, Peșacov, Teodoranu, Alieș, Teodoru, Racoviș, Nicorescu și alți câți va-

Ast-fel dacă și aceștia ar fi fost prezenți și dacă opoziția junimistă n'ar fi votat cu guvernul, d. Sturza a fi avut încontra d-sale peste 50 de voturi.

Acest rezultat de sigur că a cam dat de gândit d-lui Brătianu!

Penel.

## FELURIMI

**Printul de Galles la nunta unu gramatic.**—Într-una din zilele trecute, prințul de Galles, moștenitorul coroanei Angliei, a primit o invitație să asiste la nunta unu gramatic, aflat în serviciul unei prăvălii de marchitanie și care lua de soție pe fata slăpănu-lui său.

Moștenitorul coroanei, urmând fadatorilor stricte a le etichetei, trimise la ginere săi se spusă că nu va putea asista împreună cu prințesa la nunta gramaticului. Acesta, luând de o parte pe servitorul palatului, i' spusă confidențial, că nu i' a trecut un moment prin cap gândul smintit, că principela de coroană va veni la nunta sa, dar că a făcut invitația în speranță că mareașalul curței i' va răspunde în scris despre nevenirea prințului și ruga pe servitor, promițându-i un bacșiș de 10 lire, să vie se facă cunoscut refuzul prințului când toți nuntașii vor fi adunați, ca să mulțumească prin aceasta nesăbuita truțe a soților și a miresei sale.

Servitorul palatului comunică dorința gramaticului, secretarului prințului, rugându-l să i' dea voie să câștige bacșișu îndeplinind dorința ginereului.

Printul de Galles, aflat despre aceasta, porunci unui lacheu a se duce în înula de gală a Curței la ora indicată, când nuntașii erau adunați și anunță în gura mare: că înălțimea lor Regale prinț și prințesa de coroană, regretă că nu pot apare la nunta, pentru că nici d. Vincent, ginerele, n'a fost la nunta Lor!...

Și poate închipui cineva, mândria miresei și a soților, pentru relațiunile ginereului!... iar lacheul prințului fu oprit la banchetul nunței ca un moșafir de distincție!

**Decanul istoricilor germani.**—

«Scumpe prietene, zise într-o zi Leopold de Rauke, care avea atunci 83 ani, secretarului său, vreau acum să scriu o istorie universală.»

Era în 1878, și de atunci în fie-care ajun de Crăciun apare un nou volum din aceasta mare operă, carele ilustrează ziua în care Rauke serbează aniversarul nașterii sale și ne minunează prin aceeași calitate care odinioară a făcut celebritatea junelui institutor de la Frankfurt pe Oder.

Chiar cel d'inteu studiu istoric al d-lui Rauke făcuse cea mai mare senzațiune și obținuse autorului său catedra de istorie la Universitatea din Berlin.

Cea mai mare parte din istoricil germani, care astăzi au p'urul cu totul alb, au fost elevii d-lui Rauke și se pricepe lesne emoțiunea bătrânului de 90 ani, când, în modesta sa locuință de unde tocmal eșiau Printul Imperial și Mare Duce de Bad, un chor improvisat de vechii săi elevi, astăzi toți oameni cunoscuți sau celebri și ei, i' salută cu cânticul: «Lăudați pe Domnul, Regele Puternic al onorurilor!»

O scrisoare a împăratului adusa de Prințul Imperial însuși cu propriile sale felicitățiuni, un portret al împărațesei și Prințului Imperial, o scrisoare colectivă purtând semnăturile tuturor miniștrilor, Prințul de Bismarck în cap, deputațiunii, adrese, telegrame nenumărate, o depeșă datată din Nizza și iscălita un vechiu elev recunosător. Rege al Wurtembergului..... iată, în puține cuvinte, ovațiunile cele mai de căpătenie care au venit să întreprindă pentru câte-va ceasuri munca neînclăta a modestului savant.

Și când cel din urmă orator, directorul Arhivelor Statului, doctorul de Sybel, un vechiu elev al d-lui Rauke, astăzi și d'nsul istoric celebru, zise, cu un glas sugrumat de emoțiune, ultima frasă a alocațiunii sale: «Dumnezeu să te aibă în a sa sfântă pază, Maestre!»

Leopold de Rauke luă cuvântul: «Domnii mei, dați-mi voie să șez ca să vă fac un mic discurs ca odinioara: «Nu școala, dar viața singura instrucește.»

În timp de un sfert de oră, bătrânul pierdut în suvenirile sale, desvoltă această gândire aplicată vieții sale, și sfârși cu următoarele cuvinte: «un lucru numai aș dori: să mai

pot trăi câțiva ani pentru a termina Istoria mea Universală.»

Această dorință a celebrului învățat este și aceea a tuturor compatrioților săi și a tuturor acelor ce gândesc, cu Rauke, că prin viața, prin istoria, trebuie să ne instruiim.

## CORPURILE LEGIUITOARE

### SENATUL

Sedința de Mercuri 15 Ianuarie 1886

Sedința se deschide la ore 2 și jum. sub președinția d-lui Al. Orăscu, vice președinte.

82 senatori față.

D. Mărzescu, anunță o interpelare, relativă la revizuirea legilor și la punerea lor în armonie cu principiile constituționale, adresând-o ministrului justiției.

D. I. Isvoranu, întreabă cine este ministru de război, de vreme ce prim-ministru de apăzi a declarat în Senat ca general Fălcoianu și a dat demisia dar n'a comunicat oficial senatului cine l'înlocuiește.

D. Sturza, ministrul instrucției, arată că primul ministru a declarat că va lua interimul războiului.

D. Obedeanu, revine asupra propunerii ce a făcut alaltăieri și insistă ca senatu să numească o comisiune pentru studiarea tarifului vamal.

Primul ministru nu admite ideea d-lui Obedeanu în tot, dar zice ca Senatu poate să delege din membrii săi cari să asiste la lucrările delegațiilor Camerei.

D. Mărzescu, susține propunerea d-lui Obedeanu, pentru care învoacă precedentul cu modificarea art. 7 din constituție, care a fost studiată de două comisiuni întrunite, ale ambelor corpuri legiuitoare.

Însă, pentru că Senatu n'are stabilită o procedura, roagă pe d. Obedeanu să temporizeze cererea sa, până ce se va face de Senat modificările pe cari le cere, asupra regulamentului său.

D. Bonachi Gregoriadi, anunță o interpelare ministrului lucrărilor publice, în prința construcției docurilor din Galați.

D. Vergatti, amintește guvernului, cererea făcută de d-nu Aurelian d'a se tipări tarifele vamei, comparativ cu ale celorlalte state.

D. Prim-Ministru, răspunde că va da satisfacere acestei cereri.

D. nu Tufelciă, citește raportul, prin care se cere validarea alegerii Generalului Dr. Fotino, la Severin.

D. nu H. Isvoranu, vorbește contra validării de vreme ce d-nu Fotino, n'a încetat d'a fi funcționar administrativ, pe câtă vreme este dovedit, că nu s'a retras în termenul legiuit înainte de alege.

D. nu Tufelciă, raportorul crede, că alegerea se poate valida conf. art. 34 din legea electorală.

D. nu Meitani, după inevitabila tămăie ce aprinde majoritatea guvernului ca dupe obicei, este de parere ca alegerea D-r Fotino, să se valideze fiind foarte legală cu toate că m'și adăd demisia!....

D. Meitani și urmează lunga și groaia sa cuvântare, în mijlocul zgomotoaselor convorbiri ale Senatorilor cari par desperați de platitudinea acestui colectivist.

D. Mărzescu, arată că a ascultat cu mult interes, zisele nobilită d. Meitani, care însă, numai o nobila și leală interpretare n'a dat legilor țării, susținând printr-o opintea ciudată validarea acestei alegeri.

La 4 ore discuția urmează.

### CAMERA

Sedința de Mercuri 15 Ianuarie, 1886

Sedința se deschide sub președinția d-lui general Lecca, la ora 1 d. a.; prezinți au fost 97 onorabili.

D. C. Disescu depune un proiect de lege pentru exploatarea minelor. Se votează urgență.

Mai multe interpelări sunt amânate fiindcă miniștrii lipsesc.

D. I. Negruți citește proiectul de lege pentru mărirea capitalului creditelor agricole.

D. I. Rădulescu cere ca renta să nu fie emisă o dată în valoare de 3 milioane, ci treptat.

D. I. ministru al finanțelor declară că renta a fost plasată cu folos înainte chiar de a se întrebuița pentru creditele agricole.

D. I. Rădulescu nu se declară mulțumit pentru cuvântul că Statul nu trebuie să facă speculă.

D. Voinov, cere ca statul să nu con-

teze pe pungile particularilor fiind că s'a dovedit că până acum nu s'a răscumpărat de cât un singur credit adică acela din Iași.

D. prim ministru susține proiectul cu fraze patriotice, naționale, liberale și mai știu eu cum.

Legea se votează cu 67 bile contra 5. D. Verusi, are cuvântul în chestiune personală cu d. ministru Sturza. Onorabilul ministru al instrucției, nu este de față căc altfel ar fi auzit frumoase lucruri.

D. I. Străjescu dă citire raportului pentru trecerea unor comune din Vlașca la județul Teleorman.

D. I. Epurescu declară că va vota în contra acestui proiect fiindcă consiliul general din Vlașca n'a fost consultat ast-fel cum cere legea.

D. I. dr. Râmnicănu vorbește pentru primirea proiectului de lege.

D. I. I. Agariți nu este în contra proiectului dar cere ca mai înainte de a l' vota să ne dăm bine seama dacă nu te aduce o atingere bugetului în care s'au trecut zecimile pe județe.

D. I. Stefan Belu susține și d-sa votarea proiectului de lege, pentru marea veselie în Adunare.

D. I. Dimancea, care prezidează, întreabă: Cine cere încluderea discuțiunii?

Natural că se găsece 10 deputați care s'o facă.

D. G. Paladi vorbește în contra închiderii discuțiunii, fiindcă proiectul de lege n'a fost susținut până acum de cât de doi deputați din Teleorman.

D. dr. Râmnicănu vorbește pentru încludere. Discuția nu se încheie pentru marea supărare a d-lor Belu și Râmnicănu.

D. nu I. Agariți și Al. Djuvara susțin amânarea acestui proiect de lege pentru ca și consiliul de Vlașca să fie consultat; alt-fel votul Camerei ar fi nul.

D. dr. Râmnicănu combate amânarea și cere votarea legii.

Amânarea se admite cu mare majoritate.

La ora 3 și jumătate Camera trece în Secți.

Penel.

## INFORMATIUNI

Suntem informați că d-nu Nicolae Flova, primarul orașului, și va retrage proiectul de lege, pentru modificarea legii comunale.

D. Ministru al justiției a convocat pentru astă seară pe toți președinții tribunalelor de Ilfov, pentru a se consulta asupra proiectului de lege ce se prepară pentru modificarea legii reorganizării magistraturii.

D. I. Urlățeanu prefectul județului Brăila, a avut o înțelegere cu d-l Radu Mihai, în privința construirii docurilor pe Dunăre, în urma căreia d-l Radu Mihai a luat deciziunea să examineze în persoană pozițiunea.

Partidul conservator va avea o întrunire săptămîna aceasta în sala loje.

Citim în *România Liberă* de astă-seară:

Să zice, că pentru a naționaliza oare și cum comerțul, care e aproape tot acoperit de străini, se va reființa naturalizațiunea mică, cu drepturi comunale pentru comercianți străini ce vor solicita-o, și în scop d'a-i atășa mai mult către țară.

O întrebare d-lui Prim-Ministru: Pentru-ce, după retragerea d-lui general Fălcoianu de la ministerul de război, a luat adinterimatul d. Prim-Ministru?

Fiindcă d. Fălcoianu s'a retras ca incapabil d'a administra și-a mulțumi armata, s'ar d. I. Brătianu, care nu poate avea nici priceperea unui sergent, să dirigă armata?

Avem atăția generali cari au comandat pe câmpul de război, și poate mâine poi-mâine vor sta iurâși în fruntea oștirii, — acestora, șefi naturali și de drept, cari comandă li s'ă cuvine înalta demnitate d'a administra armata, d'a veghia la aplicarea legilor militare și d'a gîndi

la reformele și îmbunătățirea cucerilor militare.

Faptul d-lui Brătianu d'a se coeța în fruntea armatei este o ne-dreaptă izbire în prestigiul generalilor noștri.

— În sedința de mâine, consiliul superior de administrație a domeniilor, va discuta proiectul de lege prioritar la încurajarea industriei naționale.

— Astă-seară se va ține la Senat o întrunire a colectivităților.

— D-nu Serge Voinescu este transferat prin decret regal din reg. 3-lea de la Craiova în reg. 2-lea de infanterie.

## ULTIMA ORA

Londra, 27 Ianuarie, 7 ore dimineața Camera comnelor: Amendamentul d-lui Colling în favoarea micilor arendași, a fost luat în considerație prin 329 voturi contra 250 cu toată opozițiunea guvernului.

Se așteaptă de la un moment la altu demisiunea cabinetului Saltsbury.

Londra, 27 Ianuarie, 10 ore dimineața.—Cabinetul și a dat demisiunea.

Londra, 27 Ianuarie. — «Times» aprobă cu tăria, atitudinea d-lui Gladstone în privința Greciei.

El spune că această atitudine va împiedica de a se produce turburări în Orient și va permite să se speră la o politică stabilă din partea Angliei. Acest punct din urmă pare important jurnalului «Cetașei» mai cu seamă în urma votului ce a avut loc în Camera comnelor.

Madrid, 27 Ianuarie. — Ducele de Sevilla a fost condamnat la 8 ani de închisoare, el va fi șters din cadrele armatei.

Viena, 27 Ianuarie. — «Noua presa liberă» anunță că toate trupele bulgare cari se găseau la granița Turciei, au primit un ordin de demobilizare.

Constanținopol, 27 Ianuarie. — Or ce carantină a fost suprimată pentru proveniențele din Trieste și Veneția.

## BULETIN FINANCIAR

București, 15/27 Ianuarie 1886.

Afacerile și mai restrinse la Bursa de astă-zi. Agio se urcă la 15.75 adică cu 25 cente mai scump ca ieri.

Scirul din afară nu semnaleză nici o schimbare în situațiunea politică; se speră ca Grecii, ascultând de sfaturile ce au primit pe cale diplomatică și pe cele amicală, și vor mai răci puțin a-prinderea lor resboinică.—Putem crede dar că motive de temeri de complicațiune nu pot influența pentru acum speculațiunea.

Mai toate tranșacțiunile au de obiect acțiunile societății de construcțiuni, cari câștigă cursul de 200 și l' mențin cu oare-care fermitate.

Daciile sunt mai puțin căutate: ele fac 208 ultimo.

În târgul fondurilor de stat se notează:

50/0 urb. 81 3/4 și  
60/0 rur. conv. 80 3/4  
Tendința mai bună.

## SOCIETATEA

### LICEULUI ST. GHEORGHE

Adunare Generală

Consiliul de administrație al Societății Liceului St. Gheorghe are onoarea de a aduce la cunoștința domnilor membri ai acestei Societăți că, conform art. 24 din Statute, adunarea generală ordinară va avea loc în ziua de 30 Ianuarie la 2 ore p. m. în localul liceului 138 Calea Victoriei.

Domnii acționari cari nu vor putea lua parte la această adunare generală, pot, în virtutea art. 27, fi reprezentați printr-un alt acționar în baza acțiunilor cari vor trebui depuse la casa Societății 138 Calea Victoriei, până în ajunul adunării generale.

Cu această ocaziune se invită domnii acționari cari n'au primit încă acțiunile definitive, să adreseze d-lui Stefan Hepties, directorul liceului, recepsele provisorii în locul cărora vor primi acțiunile definitive.

Președintele Consiliului de administrație,

D. Ghica.

BURSE

Bursa Parisului

Cursul de la 26 Ianuarie 1886
Renta franceza 4 jum. la suta, 110,35
-110,50 detto bulevard 10 ore, 110,40
Renta romana perpetua 5 la suta, 90, -

Bursa Londrei

Consolidatele engleze 99 7/8 100
actiuni de la Banca Romana 5 1/2
Schimbu Parisului pe 3 luni, 25, 40
detto la Berlin 3 luni, 20,55; detto la
Amsterdam 3 luni, 12,03.

Bursa de Berlin

Cursul de la 26 Ianuarie 1886.
Napoleonul 16,16 Renta romana a-
mortizabila 5 la suta, 93,40-93,40. Obli-
gatiunile C. F. R. 6 la suta 145,25-105,
detto detto 5 la suta 101,40-107,70. Im-
prumutul danubian Openheim, 109,00,
100. Rubla hartie comptant, 199,75-199,75
Schimbu Londrei 3 luni 20,52-20,32,
detto Parisului 2 luni 80,60-80,60, detto
Amsterdam detto 168,50-168,40 Impru-
mutul municipal Bucuresti 1884 94, -
94, -

Bursa de Viena

Napoleonul 10,015-10,02 Ducatul 5,92,
5,-92. Imperialul, 10,32-10,32, lire tur-
cesti, 11,37-11,37. Argint contra hartie,
100 Rubla hartie comptant, 123,0-123,75
Actiunile Credit Anstalt 298,66-298, -
Renta metalica 5 la suta, 54,20 -
84,20. Renta hartie 84,30,84,30. Renta
aur, 112,30 Lose turce 47, -47, -
Schimbu Londrei la vedere 11,75-120
80 detto detto Paris 50,17-50,00, detto
Berlin la vedere 62,10 62,15 detto Am-
sterdam la vedere 104,80-104,00

Bourse de Francfort

Cursul de la 26 Ianuarie 1886.
Renta Roumaniei amortizabila 5 0/0
93,35 93,35.

PUBLICITATEA

ZIARULUI

„EPOCA“

Strada Episcopiei, No. 3.

ANUNCIURI SI RECLAME

anunciuri pe pagina a IV, linia 30 bani, anunciuri si reclame
pe pagina III 2 lei linia.

DE VENZARE.

Proprietatea Siltseasca din județul
Teleorman-Gara la 5 minute depărtare.
A se adresa la d-na Elisa Chronidi, In-
trarea Rosetti No. 5.

BERARIA GAMBRINIUS



1/2 litru 40 bani

1/4 litru 25 bani

a pus in consumatie

BERE GAMBRINIANA

fabricatiunea OPPLER

DE ARENDAT

Chiar de acum moșia Pođu Gros
din districtul Mehedinți, având fă-
cule semănăturile de toamnă.

Doritorii se pot adresa în Bucu-
rești, strada Brezoianu No. 51 în
toate zilele pînă la amiază.

D. R. ROSETTI

AVOCAT

Strada Batiște No. 4.

REGIMUL DE LANA CONTRA RACELEI SI REUMATISMULUI

Sistemul prof. Dr. JAEGER

Recunoscut pretutindeni ca cel mai excelent

CORONAT DE JURIUL MEDICAL DIN LONDRA CU „MEDALIA DE AUR“

AVIS

Sub-semnatii, având numai noi singuri dreptul de a fabrica
vestmintele de lâna ce se poarta pe dedesupt, vestminte zise
Normale, precum si cuverturile paturie în lâna curata de Camila.

Cari pazesc de racele si reumatisme

Declarăm că am încredințat în România unicul deposit al produselor
noastre Casei

AUX QUATRESAISONS

72, Calea Victoriei 72, (în fața Palatului Regal).

Declarăm că nu recunoaștem ca VERITABILE de cât flanelele
ce se găsesc în aceasta casa. Comandă din provincie se fac direct.

Prețuri curente și broșuri se trimit gratis și franco după cerere

W. BERGER'S SOHNE (Stuttgart)

DOCTORUL EMIL MAX

Vechiu profesor de arta moșitului și
medic primar al spitalelor Sf. Spiridon
din Iași, instalându-se în București
str. Clemenței, 25 de-asupra Farmaciei,
dă consultațiuni de la 8-11 a. m. și
6-8 post-meridiane.

ALECU A. BALȘ

AVOCAT

66 Strada Dionisie

consultații de la 8-12 dimineața.

O DOMNISOARA

Absolventă a cursului secundar și
având Diploma de maturitate, se
oferă a da lecțiuni, în vre-o fami-
lia, pentru cursul primar sau secundar.

În special pentru limba franceză,
matematici și științele fizico-natu-
rale.

A se adresa la redacțiune.

OCUPATIUNE

productivă se poate
procura celui ce va
putea depune la Casa de Depunere. O
garanție de 1000 lei. — A se adresa la
Oficiul de Publicitate „Romania“ str.
Academiei 18.

MERSUL TRENURILOR CAILOR FERATE ROMANE

Valabil de la 20 Mai 1885

Table with multiple columns showing train schedules for various routes: Bucuresti-Roman, Bucuresti-Verciorova, Bucuresti-Giurgiu, Galati-Marasesti, Ploesti-Slanic, Roman-... Each column lists stations and departure times.